

HUMORISZTIKUS KÉPES HAVI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BARTALITS IMRE.

TARTALOM:

Az ujkori Tantalusz. (Képpel.) — Wahremann. (Költemény.) — Egy szegény özvegynek kesergő levele a „Füstölő” szerkesztőségéhez. — Egy embertelen zsidó fogadós az V-dik század elején. — Legujabb divat. (Képpel.) — A felsült zsidó. (Költemény.) — Vezérezkik a „Budapesti Hírlap”-ból. — Gondolatok. — Harminczöt év múlva. (Képpel.) — Adalék a zsidó szemtelenséghez. — Tiso Beov. (Költemény.) — Hírlaptudósítások a tiszta-eszlári gyilkosságról. — Khuvácsi népdal. — Érvelés. (Képpel.) — Nyílt levél méltóságos Podmaniczky Frigyes báró urhoz. — Egy hiten vannak. (Képpel.) — A tiszta-eszlári sakterokhoz. (Költemény.) — Okmánytár. — Havi krónika. — Bors. — Körhunzsidó. (Költemény.) — Felsült. — Igaz hazugság. (Képpel.) — Travestált zsidó genealogia. (Költemény.) — Levél a tháthilebenhez. — Fejtörő. — Szerkesztői üzenetek.

ELŐFIZETÉSI DIJ BUDAPESTEN, VAGY VIDÉKRE POSTÁN BÉRMENTVE: EGÉSZ ÉVRE 1 FORINT.

EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

ELŐFIZETHETNI:

BUDAPESTEN: VIII., ESZTERHÁZY-UTCZA 12. SZ. VIDÉKEN: MINDEN POSTAHIVATALNÁL.

BUDAPEST.

BARTALITS IMRE GYORSSAJTÓNYOMÁSA.
1882.

Istóczy Győző országgyűlési képviselő

„12 RÖPIRAT“

című havi folyóiratának

III. ÉVFOLYAMÁRA.

A „12 röpirat“ 1882. október 15-től 1883. szeptember 15-ig terjedő III-ik évfolyami füzetei megjelennek havonként, nagy 8-ad rétt alakban, 2½ — 3 ivnyi tartalommal, minden hó 15-ik napján. Az első füzet f. é. október 15-én adatik ki. Azon ujonnan belépő előfizetők azonban, a kiknek előfizetése legkésőbb f. é. szeptember 10-éig beérkezik, már a jelenleg folyó II-ik évfolyami 12-ik füzetet is kapják.

Füzeteink könnyebb megszerzése s így azok minél szélesebb körben való elterjedése czéljából, az előfizetési árt tetemesen leszállítottuk, ugyazinté több előfizetőnek egy és ugyanazon időben való jelentkezésénél nagymérvű fokozatos árleengedést nyújtunk.

Ugyanis a „12 röpirat“ harmadik évfolyami, egy összefüggő művet képező 12 füzetének egész évi előfizetési ára egy előfizetőnél 4 ft. — kr. E szerint tehát kerül a 12 füzet egy-egy előfizetőnek 4 ft. — krba. Két „ 7 „ 50 „ „ „ „ „ „ „ „ „ 3 „ 75 „ Három „ 10 „ 50 „ „ „ „ „ „ „ „ „ 3 „ 50 „ Négy „ 13 „ „ „ „ „ „ „ „ „ 3 „ 25 „ Öt „ 15 „ „ „ „ „ „ „ „ „ 3 „ — „

öt előfizetőn felül minden további előfizetés szinte csak 3—8 frtba kerül.

A ki öt előfizetést egyszer már beküldött, jogosítva van további előfizetéseket 3 frtjával egyenkint is beküldeni.

A most részletezett árleengedési kedvezményekben azonban csakis egész évi előfizetők részesülnek; s azért a fél-évi előfizetési összeg változatlanul 2 ft

Gyűjtők a következő kedvezményekben részesülnek:

A ki öt előfizetőt gyűjt, tiszteletpéldányok kapja a III-ik évfolyami 12 füzetet;

hét gyűjtött előfizető után pedig megkapja a III-ik és II-ik (vagy e helyett kívánatra az I-ső) évfolyami, összesen 24 füzetet;

tíz gyűjtött előfizető után pedig a III-ik, II-ik és I-ső évfolyami, összesen 36 füzetet nyeri a gyűjtő tiszteletpéldányul; — ekkép a tíz előfizetőt gyűjtő birtokába jutván összesen füzeteinknek, a melyekben az európai modern zsidókérdés, első felszínre jutása óta nyomról-nyomra kísérve van.

Egyszersmind pedig a czéljól, hogy a mai közgazdasági, társadalmi és politikai viszonyok megértésére, valamint az országgyűlési legközelebbi ülészaka alatt egész hévvel meginduló zsidóügyi viták előzményeinek ismeretére nélkülözhetlen szükséges füzeteink, egész összességükben minél könnyebb módon megszerzethetők legyenek, több évfolyam együttes megrendelésénél a következő nagymérvű árleengedést nyújtjuk:

Az I. évfolyami	12 füzet ára 3 frt.
A II. (jelenleg folyó) évfolyami	12 „ „ 3 „
Az I. és II. (együtt megrendelt) évfolyami	24 „ „ 5 „
Az I. és III. „ „ „	24 „ „ 6 „
A II. és III. „ „ „	24 „ „ 6 „
Az I., II. és III. „ „ „	36 „ „ 8 „

A füzetek bérmentve, keresztkötés alatt küldetnek.

Ha a füzetek netán bepecsételt levélborítékba — illetőleg (itt a már megjelent füzeteiket értve), bepecsételt csomagokba zárva kívánatának küldetni: a fent kitett előfizetési összegeken kívül, egy-egy előfizető után, postai és csomagolási költségek fejében még a következő összeg küldendő be: 1) Ha csupán I. és II. évfolyami (t. i. már megjelent) füzetek rendeltetnek meg: 50 kr. 2) Csupán III. évfolyami füzetek után, 1 frt 20 kr. 3) III. és korábbi évfolyami együtt megrendelt füzetek után 1 frt 50 kr

Az át-nem-látászó levélborítékon és a szállítólevélben se a kiadóhivatatra se a nyomdára egy szóval se történik utalás, s így az a tény, hogy a bepecsételt küldeményekben az ily módon előfizetőknek a „12 röpirat“ jár, mindenkérv nézve föltétlen titok maradjon.

Az előfizetési összegek, legczélyszerűbben póstaautvány útján a „12 röpirat“ kiadóhivatalához, (Budapest, VIII. Maria-utca 29. sz. I. emelet.) vagy pedig Bartalits Imre könyvnyomdájához (Budapest, Eszterházy-utca 12. sz.) küldendők.

Egyes füzet ára 40 kr.

előfizetési ára postai bérmentes szétküldéssel

egész évre 1 frt.

Ujjonnan belépő előfizetők a „Füstölő“ eddig megjelent számainat is kapják.

Az előfizetések legczélyszerűbben postautalvánnyal, Bartalits Imréhez, a „Füstölő“ kiadótulajdonosához: (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám) intézendők.

Elvbarátainkhoz!

Miután gyakori kérdezősködések érkeznek be hozzánk az iránt, hogy mely napilapokat ajánljuk mi, a mely napilapok a zsidókérdésben kifogástalan álláspontot foglalnak el: ennél fogva az összes fővárosi magyar napilapok közül a Verhovay Gyula országgyűlési képviselő tulajdonát képező s általa szerkesztett

„Függetlenség“ -et, — német ajku polgártársainknak pedig a Pozsonyban megjelenő, Simonyi Iván országgyűlési képviselő tulajdonát képező s általa szerkesztett „WESTUNGARISCHER GRENZBOTE“-t ajánljuk, az utóbbit annyival is inkább, mert a fővárosban megjelenő összes német nyelvű napilapok zsidólapok. Ajánljuk pedig mindkét napilapot minden pártbeli elvbarátainknak. E kérdésben minden egyéb párttekintetnek háttérbe szorulnia kell.

FÜSTÖLŐ.

ANTISEMITIKO-SATYRIKUS és HUMORISTIKUS KÖZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **BARTALITS IMRE.** — A FÜSTÖT EREGETI: **KÉNKŐ.**

ELŐFIZETÉSI ÁR
postai hármentes széküldéssel:
Egész évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL,
hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési pénzek és hirdetések küldendők:
BUDAPEST, VIII., ESZTERHÁZY-UTCA 12. SZ.

HIRDETÉSEK
háromszor hasábozott garmondor vagy ennek
térfogata 5 kr.
Nyilttér soronkint 20 kr.
Kéziratok nem adtnak vissza.

AZ UJKORI TANTALUSZ.

Ördög: No Tantalusz bácsi jól laktál-e már?

Tantalusz: Ah! dehogy; fejem felett a sok gyümölcs s nem ehetem, nyakig ér a víz s nem ihatom, ember ilyen kint soha sem szenvedett.

Ördög: Megérdemled öreg, mert mythologiai druzsád csak fiát Pelopszot tráncsirozta és tálalta fel az isteneknek, kit azok összeraktak és újra életre hoztak, te pedig édes anyádat a hazát sakteroztad le a zsidók kedvéért az emanczipatio késével, kit ugyan tán az istenek sem támasztanak fel soha, — tehát csak szenvedj!

Wahremann.

Én vagyok igazi ember,
Nyilik már a vörös tenger;
Vörös tenger vérből legyen,
Hadd folyjon völgyön és hegyen.

Nem megyek Tisza-Eszlárra,
Rá se nézek a szűz lányra,
Képviselő is jó nekem:
Késem Istóczyba verem.

Ha a muzska zsidót páhol,
S elűzik Romániából;
Hogy mi egál s quittek legyünk:
Testvérünknek neki megyünk.

Én vagyok a derék ember,
Nekem szűz lány vére nem kell;
A lábamat ki se húzom,
Istóczyt helyben megnyúzom.

De Bora.

Egy szegény özvegynek kesergő levele a „Füstölő“ szerkesztőségéhez.

Thekintethes szerkesztő oraság!

Oh én szegény zaklatott özvedj a „Füstölő“-t olvastam, a melyből arra a thapaszthalatra juthotham, hódj e nevezeth ojság nadj phártholója az ünzere leutnak, azért báthorkhodnám én is szhegény meghalth oram után L e b s c h i n g e r nevezeth r h ü m m i, a Jehuváthul több faragatlan djer-mekkel megáldoth W i t t f r a u, khünyek cshüpigése melletth irth kesergő levelemeth a thekintethes szerkesztő órnak megkhüdeni.

Miótha az én khedves Kharesu Szhámin khi leth théve a „Füstölő“-be, azótha nemeshak éthet, de benninkhet is meg az egész esholádunkhat csófolják a ghojokk. A mi vidékhünkön házról-házra jár a „Füstölő“, az én khedves Mithugrász fiamnak három phédányt is khüldözthék, s ha valaki bejön a bóthunkba, mindjárt orunk alá fósthöl. Ha protheshálunk a csófolás ellen, mindjárt azth mondják: „hallgass zsidó, merth megfüstöllek!“ Még az a csóf Khóbe zsidó is, aki elj maga khözülünk már mezeszi a sonkhat meg a malacz phesenyét, ezth a goj éthet, khineveth benninkhet és megtheszi, hódj a „Füstölő“ számat éphen akkor, a mikhor s a b e s z k h o r mi szhegény öldözöth zsidók nevezethesen az én khelves Mithugrász fiam a fheleségével, a Lotival, a ros z derékhuval, a Bóthlik, a Shavanyó Bernát és Liphót, a Gyertyaolthogathó Jakhabval a mi édhés éghbekhüaltonkhal a mi thempiben illethe szobánkban khérjük a nadj Jehováth, benyujthja a „Füstölő“, phersze ólj van bizthatva, vadj fizetve.

Mi lesz már a világhból, mikhor már a zsidó is öldözi a maga fheleith. — Oszthán mosth még az ünnephjeinkhet sem tarthatjuk meg. Inkhább ne is emáncziphálthak volna benninkhet, minthogy most is idj bánjanak el velünk. A trafikh miath khinyithathák velünk a bóthajthónkat; mosth udj khütlöth segítheni a bhajon, hódj edj khalicza forma bódéth csinálthatham és abba ünnephkor mindhig belebujthatok edj-edj gojt, és az árulja a stempl, meg a dohánj (thermészethesen csak akkor, a mikhor van, merth mohánok megvallok, hódj ritkán tharthok khülonóshen stempl, merth azon khéves a profit), má sokhszor megláthogathak ám a finacz orakhok, meg is büntetthek; de mosth, miótha az a csúf fiathal ember a khi mi ránk ódj haragudtha moghát elthávozoth a szumszéd khüzségbe, khár,

hódj nem a pokholba, azótha nincs senkhi a khi vizghálja a bóth, merth a khinek khüllene, az inkhább a khucsnába khártáz.

Eddig a stempl nélkhüli khártya eladás is hozott valamith, de miótha az új thörvény oly szigoron pharancsol, udj, hódj még a hely is megv határozva, a hol a stemplis khártýát tharthami khöl, nem hoz semmih sem az szthala.

A K h á i n i phék fiamth, hódj thönkre juthassák, hozthak ide edj goj phéket és mosth az orakh khucsmásorokh, de még a pharaszthok is etthöl a gojtól hoznak shüteményt. A bhiztosithási ügynók is sokat hozott, de miótha nálunkh éphen udj mint a Mithugrász fiamnál Khuvácsiban khigyulladth az isthálo, és eléghthe maghát a fhél fhalu, azótha senkhi sem bhiztosit nálam illethőleg fiamnál, merth a szemüveghe fiam voltha ám meg az ügynök. Azthán, hódj lenzik neveletlen fiamth, eddig valahányzor elmentek a khaszinóba az én fiam, a gojok csak biliárdozthak velük, de mosth ha láthják, hódj az én jerekeim mennek, félbe szhakítják a játszást és hogy a L e b s c h i n g e r jerekek ne játszassanak, edjk goj kheresztthül feshszik a biliárd thüshen.

Azérth az én khedves fiam elboszolthák már magukhat és nem is lesz előbb khedvük, még he nem hozzák a zsidókhali phulgári házasságot, akkor majd mindegyik elvesz edj-edj phénzes goj léányt, összhéhtőlöznekh vele, magukhoz veszik a phénzt azthán mennek Amerikhába inkhább, minthodj itt khüldőjanak, én meg majd csakh megláthom a zsidók helyéth, a phokloth.

Az isthen nekünk zsidóknak adtha e földeth, és mégih udj látszik el akharják thölünk venni, thodom, hódj ez mind az Isthózy műve. Inkhább leth vána minister, csak khüvet ne a mi kherülethünkbe, nekünk itth sok khárt thesz. Eddig tharthott a phanasz levelem, issen khét hét khöllene, még el akhar-nám phanaszolja a mi velem már megthörténthe, hanem khözönöm szives türelmét, hódj végig olvastha e szegény asszonynek leveleth.

Szerkesztő órnakh jobb shorshot khivánva, maradtham alázhatos szolgálója:

N. Lebschinger

thöb faragatlan gyernekh özvedj anyja.

Egy embertelen zsidó fogadás az V-dik század elején.

Rutilius Claudius római pogány költő, kinek művét a derék Fabián Károly magyarra fordítá, költői útleírásában így fakad ki egy embertelen zsidó koremsáron ellen:

Itt kikötünk, fogadóba megyünk, mulattat a játék,
Tetszenek a gázló szép kerített helyei.

A hol a viztartókban kedvire játszhatik a sok

Virgencz hal, bőven zárva levén be a viz.

Ámde a szép mulatást ebül is bé tudta a gazda,

Ugy meg nem kintott volna egy Antiplates;

Mert bérle e helyen sápitó, ronla zsidó volt,

Állat, amely nem tür emberi éteket el.

Felszámíta zottt hinárt, esomizolt csemetéket,

Mennyi fogyott megizelt viziből, emleget.

Összeszidók, mint érdemelé, e szemtelen fajtát,

Mely nemző tagokat nyüz le gyalázatosan.

Ostoba nép! A hideg szombat foglalja szívét el,

De vallásánál a szive még hidegebb.

Rút lenyesége foly el emül minden hetedik nap,

Fáradt istennek léha alakja gyanánt.

Többi bolondságot e hazug, vallásos akolnak,

Gondolom a gyermek sem hiszi mindenik el.

Bár Judaea ne is lett volna igázva le inkább

Pompeius harcazi s Titus uralma alatt.

E ragadó pestis messzebb harapódzik azóta,

Most már győzőit nyomja legyőzve e nép.

Kénkő.

Legujabb divat.

Fokosy: Hát meg ez kicsoda furcsa potentát?
Fenekesy: Főuri nászmenet; most esküszik
a híres Spirituszmegiszsa család egyik sarja a gaz-
dag Csokszberger zsidó leányával.

Fokosy: No, jó étvágyat kívánok neki hozzá.
Fenekesy: Soh'se tőprenkedjék rajta kegyel-
med, mert ez a legalkalmasabb módja a Hermann
képviselő által hangsúlyozott asszimilációnak.

Fokosy: Hogyan értsem ezt komám uram?
Fenekesy: Hát ugy: hogy mikor Csokszber-
ger egykor rongyot és csontot szedett, a báró Spi-
rituszmegiszszak családi sírboltjából kiszórt csontokat
is összeszedte s azokkal czukrot rafiniroztak, melylyel
most a menyasszony kávéját edesíti.

A felsült zsidó.

I.

Nagy zaj, láрма városkában,
Választás van kilátásban;
Éjjel nappal nyitva csapszék,
„Goldbaum“ méri boros vizét.
„Hallja khetek Imre bácsi,
Adhuk tizes moghának — ni:
Szavazza a svageromra,
Mojd kap tübb phénz látni fogja.“
„Ne is gondolj véle, Iczig:
Hogy mit tudunk, majd elvállik!“
Imre bácsi ekkép szólott,
Iczig meg csak hozta a bort.

II.

Eljött végre a választás,
Emberekre az izzadás.

Nagy a pártok végküzdelme,
Vajjon mely'knek lesz győzelme?
E válságos pillanatba,
Megy szavazni Imre bátya.

„Hova khetek ógy sietve?“
„Hát most megyek szavazni e!“

„Szavazni megy mostan khetek?
Svagerom lesz ógy-e khlüvet?
Nü csak menjen és szavazza
Khetek az én svageromra!“

„Ne félj Iczig, menek is mán,
Követ lesz itt Magyar István.
Rosz borodért ne gondold azt,
Megválasztjuk sógorodat.
Itt van bitang tíz forintod,
Becsületes ember vagyok,
S épen ezért nem fér hozzám,
Hogy az embert pénze után, —
S szive szerint ne itéljem! —
Takarodjál gaz, előlem!...“

* * *

Térj meg tehát valahára
Jó magyar népem,
És a buzgó kezdetet majd
Követi — érem.

Hisz? Imre bácsi mondá csak ezeket,
S a zsidó bukott, hogy jobban sem kellett!

Vezércikk a „Budapesti Hirlap“-ból.

Hogyan szerezzük vissza amit elpuccoltunk?

Tekintek, hogy mai napság pénz, vagyon, hivatal, méltóság,
az egy becsületen kívül minden a zsidók kezében van, — nem
ajánlhatjuk eléggé a magyar főuri fiatalágnak a gazdag zsidó
leányokkal való házasságra kelést.

Ha ki- és levetkőztettek bennünket a jordánok, — vet-
közzük le mi is az előítéletet, mert annak, kit sorsa kilencz águ
koronával látogatott meg, korhelykedni és tönkrajutni szabad, de
dolgozni nem. A becsületes munka maradjon jövőre is a parasz-
tok kezében, — a mágnás pedig a honfoglalás munkájával ve-
sződjék, melyet tőlünk a zsidók elvettek.

Szag, jellem, ellenszenv nem jöhetnek többé tekintetbe. A
ki szegény, tegye félre az érzelmpolitikát s minden (munkába
nem kerülő) áron törekedjék magát reponálni az ősi vagyonba,
melyből őtet, mint fecskét fészékéből a verebek, kifűzték.
Ha nem sikerült a repositio bíróság, sikerülni fog a hetedik
szentség által. A kanári és veréb is különböző fajú madarak s
mégis mily gyönyörűten fűtyöl a basztard ivadék. A ló sem
kutyá s még sem derogál neki polgári házasságra kelni az idő-
jósító csacsival, melynek öszvér fiai megbecsülhetlen szolgálá-
tokat tesznek a magasrátörő turistáknak. És ez jól van így,
mert az ilyen házasságok vetik meg a valódi democratia alapját.

Tegyük hát, ismételve mondjuk, félre az előítéletet s ne
keressük a származást. Ősei vannak minden embernek, habár
kutyabőrös föllánásokra nem is irták fel neveiket. A „Kisbér“
sok aranyat szerzett ugyan gazdájának, de azért a hasznos szá-
már is fel tudja Krisztus urunkig vinni genealogiáját, ki ha a
lovat nagyobb számárnak nem tartja vala mint a számarat, —
egy bizonyynyal inkább lóháton vonult volna be Jeruzsálembe.

—o—o—o—

Gondolatok.

Azt mondják, Ábrók becsületje el soha sem vesz,
És ez igaz, mert hát nem vesz el az, a mi nincs.

Gazdaggá képzé az éreny Száli kisasszonyt,
Mert az éreny is kincs, hogyha eladni lehet.

Harminczöt év múlva.

Tenyeres: Minő szép toleranciára mutató törekvés, egy katolikus főpapot és egy zsidó rabbit ily közelségben láttatni.

Talpas: Én ebben ugyan semmi szokatlant sem találok.

Tenyeres: Hogy-hogy?

Talpas: Hát csak úgy: hogy ezek az urak unoka-testvérek, kik közül az apát ur báró Spiritusz-megiszszának a fia, a zsidó rabbi meg a báróné testvéreinek Csokszberger Áronnak a fia.

Tenyeres: Oh szent Irányi! ez a paszkonca eredmény a te műved; áldassék érte a neved miképpen menyhen, azonképen itt a földön is...

Talpas: Már én csak azt teszem hozzá: De szabadíts meg a gonosztól.

Adalék a zsidó szemtelenséghez.

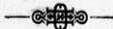
Az á... zsidóorvos Dr. B...hez beállít a helybeli törvénybíró, hogy mint községi orvostól a leégett h...ek javára könyöradományt kérjen a község előljárásoga megbízásából.

„Most tudja hol lakom, ugy-e? de a minap, mikor a lánya lakodalmára hivatogott, nem tudta.“ E szavakkal fogadja a tisztében híven eljáró férfit a bakkeeske módra ide-oda ugráló Jaketz. „Bocsánat uram“ mond a bíró „ez egyszer kifelejtettem, no de hisz még van leányom, fiam, ha isten megéri engedi azok lakodalmát, akkor majd meghívatom.“

„Igen ám, de akkor meg majd én nem megyek el“ volt a zsidó válasza.

„Arról se tehetek majd“ mondja az érdemes férfi, „most eljött volna az úr, de nem hívtam meg, akkor majd meghívom s nem jön el... így tehát majd quíttek leszünk.“

Komáromi

Tiso Beov.¹⁾

Körülveszem a tefilint,²⁾
Körülveszem a szent táleszt,³⁾
Nagy Jehova ne küldj többé
Jehudára ily nagy dáleszt.⁴⁾
Nem mosom meg az arcomat,
Nem mosom meg a kezemet,
Ugy piszkosan, amint vagyok,
Dicsérem a te nevedet.

Imádkozom minden reggel: „A jövő évben
Otthon leszünk, otthon leszünk Jeruzsálemben!“

A nagy harcban vitézeink
Hősiesen mind elbuktak,
Ugy kell nekik, száz kamatra,
Honszerelmet mért nem adtak!
Véh gesrien, vé geriften,
Ábrahámnak nagy istene,
Ily csapással oh ne sujtsd már,
A te néped, több' solase.

Imádkozom minden reggel: „A jövő évben
Otthon leszünk, otthon leszünk Jeruzsálemben!“

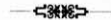
Szeretem én száz kamattal
Ez a dicső új hazámat;
Annál inkább, minnél előbb
Tölthetem meg a kasszámat.
Nagy Jehova, mellem verve
Kiáltom én, hogy: chotósz!⁵⁾
Verd meg isten, kit úgy hívnak:
Zsidófaló goj Istóczy.

Imádkozom minden reggel: „A jövő évben
Otthon leszünk, otthon leszünk Jeruzsálemben!“

Verd meg isten mindenik gojt,
Száz kamatra a ki nem vesz,
Husz perczent lesz a tied,
Lesz belőle szép prajhesz!⁶⁾
Ha mi sem lesz már a gojnak,
Ha tele lesz mindkét zsebem,
Vissza megyek ős hazámba
S meglátlak szent Jeruzsálem.

Adlig mondom minden reggel: „A jövő évben
Otthon leszünk, otthon leszünk Jeruzsálemben!“

Kallisztosz.

Hírlapi tudósítások a tiszta-eszlári gyilkosságról.

„Egyetértés“. A mint halljuk, a gyilkosság alanyi és tárgyi tényálladéka teljesen meg volna állapítva, noha mi még mindig humbognak tartjuk az egészet, mert a mely faj szerkesztőségi irodánkba ily nagy contingent tud szolgáltatni, azt képtelennek tartjuk rituális czélú gyilkosságokra. Az izraeliták központi irodája, Somssich Pálék és Irányiké garantiroznak, hogy a zsidók között csalók, rablók, uszorások és gyilkosok nincsenek. Az embereknek szokása egymásról jót nem mondani, — így rólunk is hízestelhetné valaki, hogy már 150 ezer forint deficitben úszunk, de ez nem igaz, mert a magyar „Times“ vagyis az „Egyetértés“ világlap, melynek saját háza, nyomdája, sőt még papírgyára is van, könnyű hát nekünk akkora nagyságu lapokat adnunk, hogy azon az asszonyok akár borsót is csépelhetnének.

„Budapesti Hírlap“. A nyomozás a földszinén és a víz alatt egyiránt erőlyesen folyik. A derék vizsgáló bíró oly buzgalommal gomolyítja a szövevényes bűnyű szálaít, hogy még kabátját is le kellett neki vetnie, mire directe Paultertől kapta

1) Áb hó 9-ik napja. E napon vette he Tisuz Jeruzsálemet. A zsidók e napot büjtlet töltik el, és nem mosdaksznak. —
2) Bocsorszij, melyet az ima alkalmával fejükre és balkezükre tekernek.
3) Lepedő, melyet ugyancsak ima alkalmával magukra vesznek.
4) Nyomorúság.
5) Vélkeztem.
6) Szent lepel az oltár felett, ugy szokták adni, hogy ha valami gseftet csinálnak, hogy jó rebach legyen, egy bizonyos részt istennek adnak.

a ministeri engedélyt. A felmerült újabb adatok meglepő eredményre nyújtanak kilátást, miről talán majd az ősszel tehetünk közléseket; annyit azonban már most is írhatunk: hogy újban 12 zsidót elfogtak, kiknek vallomása újabb irányt fog adni a vizsgálat menetének, hanem azért becsületszavukra szabadon bocsájtattak.

„Pesti Hírlap.“ Tudtuk, hogy az egész Solymosi Eszter komédia csak afféle antisemita hecező volt. Bary vizsgáló bíró eddigi fáradsága füstbe ment. Esztert Ónody kastélyában felfedezték, hol az más ruhába öltöztetve, incognitóban mulat, s mivel e szerint utolszor viselt ruháira semmi szükség többé, azt a hámlé zsidók jogosan vehették meg. A nép hangulata nyugott, — ámbár nem tagadhatjuk: hogy ha rájuk biznák a Nyírségen, 24 óra múlva több zsidó lógna a fákon, mint szilva.

„Pesti Napló.“ Pápai levelezőnk írja, hogy ott megkezdődött a zsidóüldözés. Két keresztény mesterlegényt agyonvertek, huszat súlyosan megsebesítettek, a zsidókhoz senki sem nyult. Az alispán leérkezett a helyszínre s szigorú rendeletben kiadta, hogy ha valakit a zsidók pofonítnek s az azokat visszatit — azonnal felakasztatja. Mindez pedig korántsem az eszlári eset által okozott izgatottság következtése, mert itt abban — akkor midőn a zsidók az egész ország vért kiszivattyuzhatták a törvény oltalma alatt — vajjon hogyné találnák egy szegény paraszt leány leaktoltatását jogosnak? A rend és nyugalom helyre állt, s az orvosoknak alig kellett 50 visumreputumot kiállítani.

„Hon.“ Hogy a magyar mennyire nélkülözhetlennek tartja a jó zsidó testvéreket, kitünik abból is, mikép azoknak bolt-ajtájára és üzleti helyeiségeikre üdvözlő verseket ragasztottak s közlölök némelyeket megköpölyöztek, — a mi nyáron át igen egészséges, mert a vért csillapítja. Sokan ezt az ártatlan incidenszt félremagyarázzák s az eszlári komédia kifolyásának tulajdonítják. Ad vocem Eszlár! Tegnap Lévy, Harkányi, Éles, Láng, Ivánka, Hegedűs, Jókai, Pulszky, Falk és Fraknói szíkebb cefe-rentiát tartottak, mely konferencia volt zsidó tagjai becsületszavukra mondták, hogy Mózes törvényei semmit sem tudnak a keresztény vér használatáról, melyre, ha szükségük volna, orrvérzés által is beszerezhetnék a vérszükségletet.

Khuvácsi népdal.

(Éneklé: Kharesu Szhámi.)

Mikhor én még rongyoth szedthem sholem, sholem hepp,
S megdobált a gyermekem engem, sholem sholem, hepp,
Kihálthoztam a falukba, sholem hepp,
Ugy jütthem én Khuvásiba sholem, sholem, hepp.

Okhos néph volt a khuvácsi, sholem, sholem, hepp,
Nem khergetthe a zsidót khi, sholem, sholem, hepp,
Addig hagyott üzérkedni, sholem, hepp,
Mig gazdag lett Kharesu Szhámi, sholem, sholem, hepp,

De miótha „Feuert“ kiháltt'ham, sholem, sholem, hepp,
S tüzhöz khözel volth a házam, sholem, sholem, hepp,
„Fhüsthölöbe“ bele thetthek, sholem, hepp,
S rám neveh az utca gyermek sholem, sholem, hepp.

A bolthom meg üreshen áll, sholem, sholem, hepp,
A goj nálham mitsém váshál, sholem, sholem, hepp,
Cshaloghathom, hlvogathom sholem, hepp,
Háthat fordít a pharaszthom sholem, sholem, hepp.

Thuvább én ezh nem thürhethem, sholem, sholem, hepp
Azh a mith itth thesnek velem, sholem, sholem, hepp,
Behuzódom háth városba, sholem, hepp,
Üssön menykhó Khuvácshiba! sholem, sholem, hepp.

A városbha nagy ör leszekh, sholem, sholem, hepp,
Vighan élekh minth gyermekekh, sholem, sholem, hepp,
Van phéuz elég — van Lothikám, sholem, hepp,
Szereth ő engem ighazán sholem, sholem, hepp.

Khüzel leszekh ott lkhagalhoz, sholem, sholem, hepp,
Mely a zsidókra áldást hoz, sholem, sholem, hepp,
Othh seghithem nyuzni a gojth, sholem, hepp,
Migh mindh itth hagyják e széph honth, sholem, sholem, hepp.

Khuvácshiban hátrahagyom sholem, sholem, hepp,
Az én Lebsinger schwagerom, sholem, sholem, hepp,
Hadd flosszha ő a pharaszthot, sholem, hepp,
Nekhem békhét mért nem hagyott, sholem, sholem, hepp.

Összejűtje: Tömjénfűst.

Érvelés.

A 13 éves Mariska és a 14 éves Juliska beszélgetnek.

Mariska: Tudod már, hogy a gólya nekem egy kis testvérkét hozott?

Juliska: A gólya? Hiszen még nincsenek is itt a gólyák!!!

NYILT LEVÉL

méltóságos Podmaniczky Frigyes báró urhoz.

Mélyen tisztelt báró ur!

Midőn a nemzeti színház az őszi idényben meglehetősen üres szokott lenni és a mult évi kísérlet régi darabokkal sem birt vonzerővel, bátorokom indítványozni, miszerint tessék Ágai urat a tiszta-eszlári eset dramatizálásával megbizni, Kleinberger ur, a ki a „Wahrmann Indulót“ szerette*) a zenéről fog gondoskodni. Lesz abból egy dalmű, a milyen napvilágot még nem látott.

Az ügy azért sietős, mert most van még keresztény fajbéli színészno a Solymosi Eszter és az anya szerepére; ép ugy Van még keresztény színész is, ezek pedig a magyar művészet fejlődése érdekében, rövid idő múlva kényitette lesznek a tért végleg az elérhetetlen zsidóknak átengedni.

A kitünő compositió első tenor szerep átvállalására, felkérendő volna a mindig ifju Ellinger ur, a kinek már a terméket megadta az első sakter szerepéhez való maskot, a többi szerep kiosztását báró urra bízom.

Ha ez az egy meglepetés kevés, hát ajánlok még egyet a következő czimmel: „A magyar főrangú családok fajbéli nemestése nemes példája, vagy Spirituszmegjessza báró és a „ragyagó“ bajokban „dús“ neje.“ (A hamis közönség talán a körmőzsi sárga csikókra értelmezendi az utóbbi bókot.)

E darab szerzője csakis Pulszky Ferencz ur lehet, mert ez irányú és a „Neues Pester Journal“-ban megjelent vezércikkeit tanuskodnak arról, hogy hozzá méltó concurrens nincs a magyar hazában.

Egy lelkes philosemita.

*) Annak idejében talán a Palaestina indulót is magára vállalja. — Szedő.

Egy hiten vannak.

Smutzenberg: Herr Graf! csináljunk egy Geschäftet.

Gróf Tönkházy: Nos mi lenne az?

Smutzenberg: Ün edj igen okhos ór.

Gróf Tönkházy: Az már régi dolog, azért nem hagyom magamat lefőzni a zsidóktól.

Smutzenberg: Ünnek van edj fhényes név, de phénze nincs. Nekhem nincs megvan név, de van sokh fhényes arany. Hagyjon a fiát visszakeresztelni vagyis legyen zsidó, és én az enyim Szháli ötszáz ezer florinttal oda adok neki.

Gróf Tönkházy: Nem szükséges, mert mi ugy is egy hiten vagyunk, a mennyiben Mózes tilalmát én is osztom, s így a tisztátalan állatoktól óvakodom, — azért hát fiammal zsidó leányt nem is vetetek el.

A tizsa-eszlári sakterokhoz.

Ne féljeteK, sakterok, ne féljeteK,
Vannak pompás védő ügyvédeitek.
Amit Heyman zsidó nem tett veleteK,
Megtessi azt most a gojim érteteK.
A zsidó pénz csiklandja a zsebjöket,
El is adták ezért becess lelökéteK,
Mentve leszteK tovább is a szent ügynek,
Ezután is jaj lesz az Esztereknek!

NyiszállhatjateK a nyakát
Mindannak ki nem zsidó —
Vajha e sorsra kerülne
Minden zsidó pártoló. —
Ne féljeteK, sakterok ne féljeteK,
Mégvédelméz majd a gojim benneteK.

Okmánytár.

„Lunger Adolf. T. c. . . . . — Miután lévén követelmemet, annak dacára, hogy az tartozása mai napon lejárt a folytán, fölszólítom könyvbeli adóságot vagyis váltónak lejártának nyolc nap alatt fizese le, különben végrehajtási illetőleget eredetetek magára bíróságnál. — Kelt Csütörtök, 18. . . . . hó . . . . . napján.“

Ehhez a csodabogarhoz csak annyit teszünk, hogy szürszóra így nyomtatott Löwy és Alkalaynál Pozsonyban. — Szerk.

Havi krónika.

Julius 1. A pápai, szombathelyi stb. üvegesek az eszlári sakterokhoz köszönő feliratot intéztek, kiknek működése folytán üzletük oly nevezetes lendületnek indult.

Julius 3. Az eszlári sakterok elutasítják maguktól a dícséretet, mert eljárásukkal csak Jehova iránti kötelességüket teljesítették.

Julius 7. A tizsa-eszlári vizsgáló bírótól ismeretlen egyének a bűnügyi adatokat el akarták rabolni. Ezen alkalomból némelyek azt gyantíják, hogy valami titkos zsidó consortium bérletet volna ki a kérdéses egyéneket, minek hallatára Somssich Pál a „Hon“-ban mentegeti magát, hogy ő jelenleg semmiféle consortiumnak sem tagja, mert a biztosító társaságnál sokkal zsirosabb sinecurája van, semhogy ilyesmin a fejét törni szükségesnek látná.

Julius 17. Egy vagyonos hirben álló zsidó a Gellérthegyről leugrott s megérdemelt nyaktöréssel mult ki az árnyékvilágból. A ki oly sok szegény embernek a nyakát szegte, méltó arra: hogy saját nyakával adózzék. Ha ez a töredelmesség a többi budapesti zsidót is megszállná, — a fővárosnak bizonyosan egészségesebb levegője lenne.

Julius 22. A budapesti ügyvédi kamara zsidó tagjai tekintettel arra: hogy a fővárosi három zsidóbarát criminalista önkényt feltolta magát a tizsa-eszlári sakter és társai védőjeül, a nélkül hogy azért a kamara a fegyelmi eljárást ellenük megindítani jónak látta volna, az ügyvédi rendtartásnak a felekkel való peccérkedés tisztességtelen mesteriségét tiltó paragrafusát eltörölése tárgyában, az illető testület által indítványt szándékoznak benyújtani a képviselőházhoz.

Julius 26. Psóreszmájér Izsák spekulációból áttért a keresztény hitre s magát Aranyszáju szent Jánosra kereszteltetvén, szájára kölcsönt akar felvenni, ez azonban, mivel a bornyuszájnak árfolyama nincs, — nem sikerül . . .

Julius 30. Heymann, nyiregyházi ügyvéd a vizsgáló bíróhoz kérvényt ad be az iránt, hogy miután némelyek bebizonyítottak akarják látni azon körülményt: miszerint a Solymosi Eszter hullája a Tizsába sülyesztetett — s így az azt megevő halak is bűnrészesek — helyeztesseK annak idején azok és vád alá. A halak hallgatással beismerik tetüket.

BORS.

- Nosságis khissasszon, öröshélig szerethek moghát.
- Miért Bendeguz ur?
- Oszthat én még magam sem thodok, nosságod khedvii lennék edj juhász khotya,
- Mindjárt átadnám Borkövi urat a sintérnek.

Kör-hunnszidó.

(Paródiá „Körmagyar“ után.)

Előadatik a megvedett (értsd: nevét változtatott) zsidóknak, valamint az ortodoxoknak is — társasestélyeln és a zsinagógákban.

BEVEZETÉS.

Hunnszidók! kiben Rothschild vér pezsg,
Kiket a rút család ugy megez;
Gyözön hazudástok érzete:
Ne igazdozz s ne csüggedj Mojselle!

ANDALGÓ.

A család legyen főelvetek,
Elromlott szívetek edzzétek,
Szép Magyarország birtokosit
Bátra foszátok egytől egyig.

OSZLOPSZÜGLET.

Hisz a család édes gyümölcse,
Grojszszá tesz, ti finzere Leute.
Hunnszidók csak bátra nyuzzatok!
Tönkre tegye e hont fajatok.

TOBORZÓ.

Mint orzó ravaszban mozogtok,
Gaz-utakon vagyonosodtok;
Csalj — így hangzik „Talmud“ szövege,
Mindent, ki nem Izrael népe.

HÖLGYMAGÁN.

De tiszta szívvel betöltsétek,
Talmudisták kötelességtek,
Hogy Hunniának goj lakosa,
Legyen mindelelőbb kifoszva.

GYORS-HUNNSZIDÓ.

(„Györmagyar“ helyett.)

Csatára, ha riadó harsan,
Váj! mint villám teremjünk ottan.
Gseft hol kecsgeteti tárczánkat:
Elárujnk szülő hazánkat.

NAGYKÖR.

Szivem teljes érzelmével
Szeretek én kimondhatlan,
Magyarország tégedet;
Ha néped oly gyáva léssen,
Mint eddig volt, nemsokára
Lenyúzom a bőrtiket.

Te kedves, magyar nemzet,
Eszem a szép szenteted!
Muszka zsidókat ereszd be,
Hadd csaljunk velök kedvünkre:
S hadd pusztítsunk tégedet.

Fipakupak.

Felsült.

Hatalmas kánikulai napon, midőn a nap pazarul szórta le forró sugarait, a Kecskemétről Budapestre vivő országúton ballagott két rongyos alak, mindkettő hátán kis batyúval. Az egyik utazási färadalmakat megszokott vändor lätbyü mővész-segéd, zsebjeben három rongyos forinttal, korgó gyomor daczára elmaradhatlan jó kedvvel, s vig füttyléssel.

A másik utas egy civilizált ivadéka Ábrahámnak. A hőség s sebes baktatás folytán ugyancsak kapkodott izzadt, fürtökbe font hajához, C alakban felkunkorodó állának sertéjéhez, ugyancsak prszkölt, fujt, mint a vadmacska kölyök, s nem győzte a pakkot jobb és bal vállára felváltva elhelyezni. Szótlanul haladtak előre, s sovárogyva néztek a mellettük elhaladó koscsikat. Egpár megis szólította őket.

— Üljenek föl! Jó borraivalóért eljöhetnek velem Pestig.

A legény rá se hederített, mert neki nem lehet kidobni semmi pénzt, a zsidó tette volna, de hallgatott, s talán magában gondolá, biztosabb így keblében elrejtett pénz-zacskó.

Kifáradva értek Dabasra. A vändor legény arca kiderült, s a zsidót megszólítja:

— Hallja csak maga Náthán „szomszéd“, itt van a nagykabátom, csizmám, mindenem egy csomóban, adjon nekem két pöngöt Pestig. Ott majd vissza adom.

A zsidó itt jó rebachot remélvén, félre fordult, s félve kihúzta piszkos bugyellárisát, a legény pakkját magához vette s a két forintot átadta. Tudta úgyis, hogy a legény azt ki nem váltja

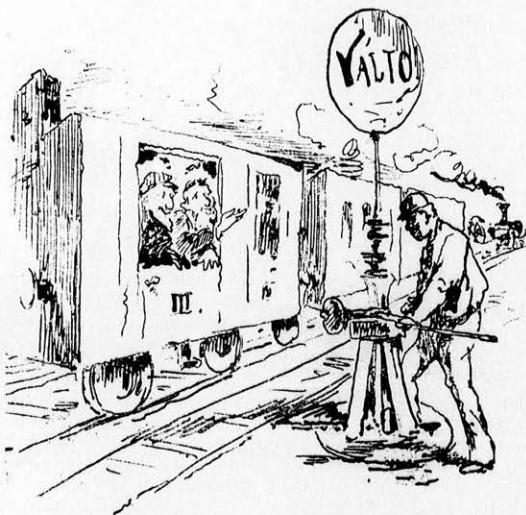
Egy kis kollatió után tovább baktatnak, a zsidó görnyed a kettős teher alatt, hull a verejték arcáról, de a nyereségvágy erőt ad belé. Pár „Bete-kints“ be bebotlanak, a legény ugyancsak fogyasztja a hegy levét, a zsidó szeme örömtől sugárzik.

Alkonyat felé eléri Pestet.

Alig lépnek be a városba, a legény flegmatice megállítja a zsidót, kihúzza zsebéből a rezerva pénzt s 2 frtot átad a zsidónak. A pakk kezébe vändorol a zsidó hátáról. A zsidó álmélkodása, dühe, a legény jóizü kacajja leirhatlan.

Parázs

IGAZ HAZUGSÁG.

Gaunermann: Khóbilebn nézz ki itt van a váltó.

Szaumayer: Wie háiszt wekszl? The hazudolsz, mert ha váltó volna, akkor bizonyosan rá lenne írva a Somssich Pali oraság neve.

Travestált zsidó genealogia.

Lucifernek hajdanába született egy orv fia,
Nem türte meg oda lent ezt az ördög familia;
Tanácsot üttek felette, s gonosz resolutió,
S itt a földön más bajára, ebből termett a zsidó.
Mert a zsidó minden tette ördögi, nem emberi,
Czudar nagy a zsidó Szeichel *) rajta senki nem fog ki,
Most azonban már Lucifer is megint a sokát,
S utójára cserbe hagyta zsidó familiáját.
Rá készítette, hogy ontsón vért, mint Dahomej királya,
Tudta, hogy majd ebbe mégis bent török a bicskája,
Híres Szeichel zsidó lángész, belőled mi lesz most már,
Ősapád sem segít rajtad, ördögnek sem kellesz már.

Levél a tháthilebenhez.

Lieber Thátileben!

Nü! az megvóth ám még cshok a gojim molathozás! Szóltha moghát a „Solem, solem hep, hep, hep!“ — mojd megszokhadtha moghokat az a gojim cigiány orakhok.

Nü, so wahr iach leb! Mi, helybeli orakhok — von ünsere — mind nobel, fesch — wie sich gehört, — megölthözkhölvde menthök, akharöztham mondani kutschiroztunk ki a kasszonykhákkal a versenyhes térré.

Thodod thátileben, — meghorthothók moghokhat a „devecseri gozdhosági khör“ egy „gazdhasági géphek kiállithozásával megkhötölözkhödött ekheversenyt.“

Az a sokh djönhjörü pharfümos kasszonykhák mindh molathozni megokharták moghokat.

A'f einmal. — Ei wei! wen iach d'rauf denk! — Ráhózaht edj gojim, hegedü bhög, czhigány ordhithozza: „Solem, solem, hep, hep, hep!“

Mi, az orashághok nojd megüthölözkhödéssel hollgatholözkhodthuk az a gojim molathozás, várthok, hojd egyszerre cshok megrespechthálözdik ez a harbár néph. De ez nem meghürthénthe moghának.

Fhinom megszervezkhödésünk nem állhothott khi az a morha molathozás, ordhithozás: hoza khoeshirozthunk.

Én bhennem meghámódtha moghának a nhe-mes bhoszu. Várj! — gondholözkhodtham moghamat — khotya gojim, véredhel megadózhkodol ez! Nem shokháig meghatha nyoghodni a nhe-mes bhoszu enghem.

Edj jó bhoráthommal elállthok edj khopuba, s mikhor edj gojim arra megjöthe moghát, leüthöthök a khotyát.

Hodj phedig ne csophjon nojd lárma az a gojim, mondtham: „khül phinz?“ s otham nekhi edj phár fhorint. Most jó von mindhen, phedig bhele dhöglik a khotya.

Meghfehyverközhödthök thi is moghathokát? Fegyverközhödjhünk a gojim khotyákra!

Moradtham a the gojim verö fiad.

Devecser, 1882. július 13.

Náczileben.

FEJTÖRŐ.

Közi a 2183. előfizető.

46	26	48	8	A zsidónak nem szabad ilyent enni.									
59	28	16	50	Liszt Ferencz is ilyen.									
			41	62 Kiválóan nők hordják.									
51	32	18	66	Huszonnégy év papir ennyi.									
			49	A zsidó e betűt csak „h“-val szereti.									
67	56	36	9	Phinklesz Khóbi maecenása.									
58	2	37	17	Nemesak a mienk, hanem a töröké is.									
			31	22 33 Az assyrok imádták.									
68	55	25	65	60 12 Hegy Zalamegyében.									
			21	6	39 Zsidó betűl.								
4	13	19	40	38	54	43	Falu Sopronmegyében.						
						1	11	Napon csillámlik.					
						53	29	42 Minden városban van.					
						44	61	10	30	Bőrből készül.			
										27	14	7	Régi zsidó név.
24	8	47	15	34	52	64	57	23	A zsidók egyik királya volt ilyen.				
										1—68	Igen szép nóta.		

Megfejtési határidő augusztus 20.

A helyesen megfejtők közt ötven a Du Mesnil-Marignyféle „A zsidókról“ című, Istóczy Győző fordításában megjelent füzetet kapják.

A „Füstölő“ 9. számában foglalt „Fejtörő“ megfejtése:

„FÜSTÖLŐ“

Helyes megfejtését a következő t. előfizetőink küldték be: Skultéti Pál, Kubusz Leont, Édes Béla, ifj. Hubaffy Sándor, ifj. Sztankó István, Pribenszky Magdolna, Marko Nándor, Malper Sándor, Vinis Vincez, Tóth Endre, Kovács József, Korneht Ferencz, Fiedler Károly, Siklaki Iván, Medgyaszay, Gallina Frigyes, Kolpaszky István, Veleidits Lajos, Hlavács Kálmán, Kolpaszky Róza, Lengyel János, Pajer József, Hankuss Béla, Vinkovits Vincez, Hoffer Károly, Roszypál Alajos, Bucher Károly, Vida József, Kheberich Kálmán, Balga A. Jenő, Mészáros István, Sipos Imre, Tartsay Móricz, ifj. Völgyi János, Rosztóczy Lipót, Klemm Márton, Dr. Kiss Jenő, Szemczey János, Wesel Adolf, Csendes Joachim, Dolnák Mátyás, Biró Gábor, Eördögh Gyula, Daru Mihály, Zábori Záborszky Albin, Gaál Elek.

A kitűzött jutalmat (a „12 röpirat“ II. egész évi folyamat.) Biró Gábor t. előfizetőnk nyerte.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ár István. A kérdésekre adott feleletek igen találóak. A „Füstölő“ naptárában megjelentjük. — M. I. Sajnáljuk, hogy a nagy kedvel irt versekből egy se vált be. Más, jobbat kérünk. Kéziratok továbbítására nem vállalkozhatunk. — K. R. és Töb-ben. A talány-megfejtések legyszerűbben levelezőlapon küldendők be. — Sz. I. Legjobb és legegyszerűbb ilyen zsidóruzaszkodásokat, a mennyiben minket vagy elvbarátainkat illeti, figyelembe se venni. Különbön köszönet szives tudósításért. — Jóakaró. Hagyják azt csak miránk. — N. B. Már megjelent. — X. Y. Z. Nem használható. — Fütökös. Legközelebb. — Dorong. Nap-tárba vele. — Rotics, Rékas. Kutyaugatás és számaroldítás nem hallatszik menyországba. Firkáját tudomásul nem vettük. — O. K. Kerestünk, de nem találtunk — viccet. — N. I. Magánlevél megy. — Dühöngő. Talán veszett kutya harapta meg? Sajnáljuk — a kutyát. — Maczesz. Újlag elküldtük. A jövő számban hozni fogjuk a beklüdtötteket. — Töb-beknek. A kiadóhivatal a „Füstölő“-t mindig rendesen expedálja s a példányok összes előfizetőinknek egyszerre tétetnek postára. Mindazonáltal — főleg a legutóbbi időben — igen sok előfizetőnk panaszkodik, hogy a „Füstölő“ vagy jóval elkesve, vagy pedig egyáltalában nem érkezik be. Mi szivesen küldjük meg másodsorú is a be nem érkezett példányokat, de t. előfizetőink, valamint a kiadóhivatal érdekében is fekszik, hogy a reklamáció egyenesen a postahivatalnál tétessék. A postahivatal az ily reklamációkat ingyen teljesíti.

Ma szövegünkhez mellékelt előfizetési felhívást a „12 röpirat“ III. évfolyamára, tisztelt olvasóinknak szives figyelmébe ajánljuk.

*) Ész.

A „Füstölő“ 9. számában mellékelte képes nyomtatványok tárgyában a budapesti kir. törvényszék a következő végzést hozta:

1930
B. 1882. szám.

Ő felsége a király nevében, a budapesti kir. törvényszék büntető osztálya, a btk. 172. §-ába ütköző igaztás miatt feljelentett Skarupa Béla büntégében

v é g z e t t.

Ugy ezen valamint a 18906. és 19042. számok alatt íktott rendőri feljelentések félretételnek, mert azon képes nyomtatványok ugyan gunyolódó természetűek, tartalmukban azonban gyűlöletre nem igaznak; — a járásbíróshoz való áttételét a feljelentésnek pedig a kir. ügyészesség nem kívánja.

Felhivatik egyuttal Skarupa Béla, miszerint a tőle lefoglalt nyomtatványok átvétele végett a kebelbeli irattárban jelen végzés vételétől számítandó 8 nap alatt annál bizonyosabban jelentkezzen, mivel ezen határidő eredménytelen elteltével eme nyomtatványok meg fognak semmisíttetni.

Budapest, 1882. Julius 8-án.

P. H. Kriszt s. k.
alelnök.
Sztaniszlávszky s. k.
jegyző.

„A zsidókról.“

Du Mesnil-Marigny híres francia nemzetgazdászati írónak nagy munkájából kivonatossan fordítva Istóczy Győző országgyűlési képviselő által 1875-ben. Ezen füzet a most nevezett képviselőnek legelső fellépése a zsidókérdésben, a mely munkával ezelőtt 7½ évvel zsidóellenes nagy és sikeres politikai akcióját megindította. Ára bérmentes küldéssel 25 kr.; eredeti ára 50 kr. volt.

Megrendelhető a „Füstölő“ kiadóhivatalánál.

H I R D E T É S E K.

Antisemita jelvény (mellű) + alakban A S monogrammal, tiszta ezüsből, darabja bérmentes küldéssel 1 frt 25 kr. Megrendelhető a „Füstölő“ kiadóhivatalában.

Egy kisasszony, kinek családját zsidó uzorások tönkretették, s ki a magyar és német nyelvet bírja s a francia nyelvben is adhat oktatást s ezenfelül kitünően játszik zongorán: ajánlkozik a fővárosban vagy a vidéken társalkodónak vagy gyermekek mellé; esetleg a fővárosban zongorákat is ad, jutányos föltételek mellett. Bővebb felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

Nevelőül vagy a gazdasághoz ajánlkozik egy 2 jogi tanfolyamot végzett s 9 évi joggyakorlattal bíró egyén. Bővebben a kiadóhivatalban.

Egy gazdatiszt ajánlkozik uraságokhoz előnyös föltételek mellett. Bővebb felvilágosítással a kiadóhivatal szolgál.

Abonnements-Einladung.

Die im Dezember 1879 von Pinert-Walbeug in Dresden als Wochenblatt begründete, seit dem 1. Januar 1881 zweimal wöchentlich, und seit dem 1. April 1882 täglich erscheinende

Deutsche Reform

(eingetragen unter Nr. 1224 im Post-Zeitungs-Cataloge)

ist das Organ der antijüdischen deutschnationalen Reformpartei, der Anwalt des werthfähigen Volkes gegenüber dem internationalen Manchesterthum und Völkchenliberalismus, das von allen Seiten total unabehängige Central-Organ der antisemitischen Bewegung in Deutschland, Oesterreich und Ungarn, mit einem Worte: ein unerschrocken und in scharfester Weise den Uebermuth und die Herrschaftsgelüste des modernen Judenthums bekämpfendes Tageblatt, das sich zum Vermittler des christlichen Geschäftsverkehrs gemacht hat und demzufolge (fast das einzige Blatt der Welt) alle Inserate von jüdischen Firmen, von Neblamehelden, Kamschern, Wanberlagereern, Geheimmittelschwindlern u. s. w. konsequent zurückweist. Es bringt täglich politische und volkswirtschaftliche Leitartikel, bespricht in volksthümlicher und promptester Weise die politischen Vorkommnisse und Mißstände der Gegenwart, unterrichtet über alle thatfächlichen Vorgänge, welche das jüdische Raffinement, die jüdische „Intelligenz“, die jüdische Ueberhebung und die jüdische Frechheit zu Tage fördert, bringt stets die neuesten Nachrichten, Coursberichte u. s. w. und bietet endlich im Feuilleton stets gebiegene kerndeutsche Erzählungen und Original-Novellen, Besprechungen über Theater, Künste, Literatur u. s. w., so daß es jedem wahrhaft liberalen deutschen Manne für das Geschäft und den häuslichen Herd aufs Wärmste empfohlen werden kann.

Das Abonnement beträgt bei sämtlichen Postanstalten Deutschlands und Oesterreich-Ungarns nur **M. 2.50. pro Quartal** excl. Bestellgeld bei freier Zusendung ins Haus. — Inserate nur anständiger Firmen, pro Gespaltene Zeitspalt 10 Pf., finden durch die „Deutsche Reform“ weiteste und zweckmäßigste Verbreitung.

Mit Probeblättern steht jederzeit gern und portofrei zu Diensten

Die Expedition der „Deutschen Reform“
Dresden.

Mit 1. Juli begann ein neues Abonnement auf

„Die Wahrheit“,

humoristisch-satyrisches Wochenblatt.

Einziges christliches und antisemitisches Wochblatt. Wöchentlich 1 Nummer von 1½ bis 2 Bogen Folio mit zahlreichen Illustrationen.

Preis pro Quartal 2 Mark.

Die Wahrheit hat sich in dem hinter ihr liegenden Jahrgängen durch ihr unerschrockenes Auftreten, ihren schlagenden Witz, ihre tiefempfundenen Zeitgedichte und ihre glanzvollen Illustrationen eine gesicherte Stellung und zahlreiche Anhänger in allen christlichen, konservativen und antisemitischen Kreisen erworben. Im Vertrauen auf die täglich wachsende Zahl ihrer Anhänger im Kampfe gegen Liberalismus, Materialismus und Judenthum, wird die Redaktion bemüht sein die Waffen der Satire und den humoristischen Griffel des Zeichners gleich unerschrocken und wichtig auch für die Zukunft zu gebrauchen. Es ist Thatsache, daß kein Blatt einen solchen Einfluß auf die christliche und antisemitische Bewegung unserer Zeit gehabt hat, als die Wahrheit und bitten wir deshalb dringend um recht zahlreiche Abonnements.

Bestellungen nehmen alle Postanstalten, wie die Expedition der Wahrheit, Berlin S.W., Seemannstraße 11, entgegen; Probe-nummern versendet die letztere gratis.

Csak keresztényeknekél vásároljunk!!!

KÜLÖNÖS FIGYELEMRE MÉLTÓ.

A hirneves dr. **Forti**-féle

sebtapasz

mely rendkívüli gyógyereje, eloszlató érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különönmű bajokban. Egy csomag ára **50 kr.**, nagyobb csomagé **1 forint** használati utasítással együtt, postán küldve **20 krral** több.

Központi küldeményező raktár Budapestben:

TÖRÖK JÓZSEF

gyógyszerész urnál király-
utca 12. sz.

Bécsben: Pleban F. X. gyógyszerárban, István tér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszerárban, Freitag 7. sz. — Fritz G. és R. gyógyf.-keres. Bräunerstrasse 5. sz. — Grácban: Nedwed A. a Mur-téren — Prágában: Fürst József gyógyszerárban Poric 1071. II. — Jassyban: Engel J. gyógyszerárban.

Továbbá kapható Budapestben: Pillich F. udv. gyógyszerárban nagy (8) korona-utca. — Pataky K. gyógyszerésznél korona-utca 26. szám. — Ifj. Wagner I. gyógyszer. városházterén. — Sohernhoffer K. özv. a „nagy Kristófhöz“ czimzett gyógyszerárban, Kristóftér sarkán és Dr. Wagner D. gyógyszer. váci boulevard 59. — A lipótvárosi gyógyszer nador-utca 2.; Sztupa Gy. gyógyszer. a Kalvintéren. — Kochmeister Frigyes utadainál droguisták, nagy korona-utca 22. sz. — Neruda N. droguista, hatvani-utca 7. sz. — Pillich F. különlegességek raktárában, kerepesi udvar S. sz. — Telkessy J. udvari gyógyszer. a várban. — Vlassek E. gyógyszer. a Krisztinavárosban. — Frumm J. gyógyszer. és Schwartzmayer K. gyógyszer. viziváros fő-utca. — Eisdorfer G. gyógyszer. Tabánban. (Ráczyváros) fő-utca. — Alsó-Lendván: Kiss B.-nál. — Aradon: Rozsnyai M. és Schäfer A. gyógyszer. uraknál. — Berettyó-Ujfalu: Sárréthy L. — B.-Csabán: Varságh B. — Búd-Szent-Mihályon: Lukács F. — Debrecenben: dr. Rothschnek V. E., Tamássy K., Göll N. és Örvényi O. — D.-Földváron: Nádhera P. — Egerben: Köllner L. és Buzáth L. gyógyszer. — Eperjesen: Isépy Gy. — Érsekújvárott: Conlegner J. — Gyöngyösön: Vozáry T. — Győrött: Müller K. — Huszton: Keresztes S. — Jászberényben: Teschler E. és Merkl J. — Kaposvárt: Kecskésy T. és Babocsay K. — Kassán: Koregtők A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — Karczagon: Báthory B. — Kősmárkon: Gener-sich C. A. — Komáromban: Grötschel Zs., Schmidthauer A. és Kirchner M. — Kun-Mada-razon: Jung K. — Lőszonon: Kirchner D. és Plichta L. — Léván: Boleman Ede. — Makón: Nagy A. — Mező-Berényben: Baranyi M. — Mező-Kászyon: Rátz Gy. — M.-Tu-ron: Borbás J. — Miskolcson: Dr. Csáthi, Szabó, Mayer R., Ujházy K. és Dr. Szabó Gy. gyógyszer. — M.-Szigeten: Héder L. — Mitroviczon: Krstonics A. — Nagy-Kanizsán: Pra-ger Béla és Belus J. — Nagy-Károlyban: Füleky P. és Koricsánszky L. N.-Kőrösön: Med-veczky Gy. — Nagy-Szombaton: Pántotsek R. — N.-Váradon: Huzella M., Molnár J. és Nyiry Gy. gyógy. — Nyiregyházán: Korányi J. gysz., Szopkó Alfr., és Lederer I. gyógy-és Kovács S. — Pakson: Malatinszky S. — Perjámoson: Reinholz F. — Pécsen: Sipőcz J. Pozsonyban: Piszatory P. — Putnokon: Fekete N. — Rimaszombaton: Hamaliár K. — Rosnyón: dr. Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — S.-A.-Ujhelyen: Medveczky A. és Pintér F. — Sümegen: Stumborszky L. — Szathmáron: Bossin J., Dr. Lengyel M. és Bözörményi J. gyógyszer. — Szegeden: Kovács Albert. — Sz.-Fehérvárott: Braun J. és Diaballa Gy. gyógyszer. — Székelyhídon: Szabó J. — Szombathelyen: Simon Gy. és Rudolf A. — Tárpan: Monó J. — Temesvárott: Tárczay I. és Jahner C. M. gyógyszer. — T.-Ujlakon: Roykó G. — Tésőn: Ágoston Gy. — Tokajban: Reiner D. — Ungvárott: Lám S., Fränkel M. gyógyszer., Krausz A., Speck J. és Peltászky A. — Vácson: az irgalm. gyógyszer. — Veszprémben: Ferenczy K. — Villányon: Fekete E. — Zircen: Tejfel J. — Erdélyország. Deesen: Roth P. — Brassón: Schuster K. L., Gyertyáuffy és társai. — Kolozsvárt: Valentini A. és Biró J. — M.-Vásárhelyt: Bucher M. — Segesvárt: idős Mittelbacher J. B. — Szászváros: Grafius J. — Sepsi-Szent-Györgyön: Beteg B. és Ötvös P. — Tövisen: Stafkovich J. — Zilahon: Weisz S. 7) — 10

Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapasz készítője:
Forti László. Lak.: Budapest, I. ker. Nádor-utca 3-ik szám.

Kühne H.
GAZDASÁGI GÉPGYÁROS
Hosonból
ezennel tisztelettel meghívja a nagyérdemű közb-
séget ujjamon megnyitott raktárának
BUDAPESTEN
VI. kerület, váci-út 21. szám a.
szives meglátogatására.

Ebenfűther György
fűszer- és vegyesáru-kereskedése
„a gyöngygyűtközhöz.“
BUDAPEST,
VIII. ker., kőfaragó-utca 5. szám.

HEYK ADOLF
BUDAPESTEN,
Szervita-tér és sült-utca sarkán
a „padásznőhöz“
kötőpamutok, szabókélekek, szövött árúk, férfi-
női harisnyák és divat-czikkék raktára.

KOLLARITS JÓZSEF és fia
kész fehérenemű, vácson, asztalnemű
és szövött árúk gyári raktára,
az „Ypsilanti“-hoz.
Budapest, váci-utca 5. sz.

MONASZTERLY és KUZMIK utadai
udvari divat-áru szállítók.
Budapest, váci-utca 17. sz.

LŐRINCZ ISTVÁN
lábbeli-gyára.
Budapest, VI. múzeum-körút
5. szám.

Wetzer Pál
rumburgi vászon, kész női és férfi fe-
hérenemű raktára,
„a szép magyar nőhöz“
Budapest, ur- és koronaherceg-
utca sarkán.

SCHULLEK SÁNDOR,
kéményes mester Budapestben
Király-utca 21. szám a.
Finom asztal- és zsebkecek, mészáros bárdok és
szerszámok, angol borotvák, sat. féltálas mellett.
Mindennemű javítások elfogadotnak
Postal megrendelések a vidékre utafutót mel-
lett eszközöltetnek.

Bartalits Imre
könyvnyomdája,
Budapest, VIII., Eszterházy-utca
12. szám.

*Elvállal mindennemű nyomtat-
ványokat csinos kiállítás, s ju-
tányos ár mellett.*

SZURMÁK V.
ezelőtt **SZURMÁK J.** és fia
arany, ezüst- és drágakő-ékszer üzlete.
Budapest, kigyó utca 4. sz.

KIRCHKNOPF és ADÁM
férfi és női harisnyák, kapozák, gallé-
rok, kélzélők, ingbététek és zsebkendők,
bőr-, czérna- és posztókezesztyúk raktára.
Budapest, Ferenczlek tere 2. sz.

SIREMLÉKEK
rendkívül nagy választékban
Gerenday A.
első orsz. márványgyárosnál,
Mária Valéria-utca 2.

Özv. Gyimóthy Károlyné
férfi lábbeli készítő.
BUDAPEST,
kecskeméti-utca 5. szám.